

Den 19. august 2008
Sag 07/655 9309-07 /abj

Med plads til forskellighed

DHs partnerskabsstrategi for miniprogrammet

1: Baggrund

Gennem miniprogrammet ydes der støtte til samarbejde mellem danske handicaporganisationer og organisationer af handicappede i ti udvalgte samarbejdslande. Programmets mål er at forbedre vilkårene for mennesker med handicap i syd - en gruppe, der udgør omkring 10 % af den samlede befolkning, men typisk oplever ekstrem social, politisk, økonomisk og kulturel marginalisering. Gennem personelprogrammet finansieres udsendelse af udviklingsarbejdere.

Miniprogrammet blev etableret i slutningen af 1990'erne og er siden gradvist blevet forbedret. I 2003 blev miniprogrammet evalueret, og Danida opfordrede efterfølgende DH til at udarbejde yderligere strategier for ulandsarbejdet, herunder etablering og udvikling af partnerskaber mellem DHs medlemsorganisationer og deres partnere i syd.

Med denne partnerskabsstrategi præciserer DH samarbejdsform og -sigte indenfor miniprogrammet. Det er DHs mål at styrke den samlede effekt af miniprogrammet gennem gradvis udvikling af langsigtet, ressourcebevidst, målrettet - og så vidt muligt ligeværdigt - samarbejde mellem danske handicaporganisationer og partnere i syd samt partnere i syd indbyrdes.

DHs partnerskabsstrategi tager udgangspunkt i Danidas udviklingsstrategi "Partnerskab 2000" og skal læses som et tillæg til DHs miniprogramstrategi, der beskriver overordnede mål og særlige indsatsområder indenfor miniprogrammet.

DHs partnerskabsstrategi er udarbejdet på baggrund af en større undersøgelse af holdninger og erfaringer blandt DHs ulandsaktive medlemsorganisationer, DH selv, partnere samt en række udviklingsarbejdere. Undersøgelsen fandt sted september - december 2004.

2: Mål og prioriteter for miniprogram 3

Miniprogrammets overordnede mål er, at mennesker med handicap i syd realiserer deres rettigheder, og at fattigdom samt generel marginalisering dermed reduceres. DH arbejder for dette ved at støtte etablering og udvikling af handicaporganisationer i syd. Udsendelse af udviklingsarbejdere er knyttet hertil.

Planlægning og styring af organisationsudviklingen samt udsendelse af udviklingsarbejdere varetages af DHs medlemsorganisationer i samarbejde med partnere. Såfremt der er behov og mulighed herfor, yder DH faglig støtte. Partnere i syd er ansvarlige for gennemførelsen af projektaktiviteter.

Etablering og udvikling af stærke handicaporganisationer i syd forudsætter tilstrækkelige økonomiske ressourcer samt langsigtet planlægning og målrettet styring. Ressourcer, mål og midler skal være defineret af de danske handicaporganisationer og deres partnere i fællesskab. Dette foregår med udgangspunkt i dialog og samarbejde.

Dialogen og samarbejdet mellem den danske handicaporganisation og partneren i syd skal sikre, at lokale behov imødekommes, og at de danske organisationers kapacitet udnyttes hensigtsmæssigt i udviklingen af handicaporganisationer i syd. Kapaciteten, der primært omfatter organisatorisk og handicapspecifik viden, er udviklet i samspil med særlige sociale, politiske, økonomiske og kulturelle omstændigheder i Danmark og kan derfor ikke omsettes ureflekteret i et uland. Relevante erfaringer skal derfor drøftes, før ulandsegnede aktiviteter - tilpasset især partnerorganisationens kapacitet - kan udvikles og gennemføres. Samtidig skal erfaringer, som de danske handicaporganisationer måtte have erhvervet gennem andet ulandsarbejde, samt erfaringer, som sydpartneren allerede måtte besidde, overvejes.

Dialogen og den gensidige udveksling af erfaringer mellem de danske handicaporganisationer og deres partnere har således stor betydning for miniprogrammets effekt. Bæredygtige forbedringer betinges ikke alene af brugernes projekttekniske færdigheder, men også af parternes evne til i fællesskab at finde nye løsninger på ofte kendte, men ulandsprægede udfordringer. De danske handicaporganisationer og deres partnere skal være opmærksomme - ikke bare på resultater af samarbejdet, men også på de langsigtede mål og samarbejdsprocessen. Etablering og udvikling af partnerskaber skal sikre dette fokus.

En stor del af miniprogrammets brugere besidder meget specifikke ressourcer og har ikke på nuværende tidspunkt den nødvendige kapacitet til at etablere og udvikle langsigtede partnerskaber. Samarbejdsformen forudsætter projekttekniske færdigheder, som mange stadig har behov for at udvikle - ulandserfaring, som ikke alle har, samt evner og forståelse for samarbejde omkring vanskelige processer på tværs af ofte store forskelle.

DH vil arbejde for at tilvejebringe disse forudsætninger hos miniprogrammets brugere. Grundlaget for at gennemføre organisationsudvikling af høj kvalitet skal styrkes generelt, og brugernes kapacitet til at samarbejde målrettet, langsigtet og ligeværdigt skal skærpes. Dette vil øge kvaliteten af igangværende samarbejde og på længere sigt effekten af det samlede ulandsarbejde.

DH vil prioritere følgende indsatsområder i løbet af Miniprogram 3, 2004-2008:

- *Oplysning:* Udvikling af partnerskaber mellem danske handicaporganisationer og partnere i syd forudsætter, at miniprogrammets brugere som udgangspunkt kender til DHs partnerskabsstrategi. DH vil arbejde for dette ved at orientere miniprogrammets brugere og øvrige ulandsinteresserede om strategien i relevante sammenhænge som f.eks. ulandskurset på Egmont Højskolen. Desuden vil strategien blive indarbejdet i Metodemanual for Miniprogram 3 samt i landestrategier, der revideres 2005-2008. DH vil også udarbejde og distribuere en kortfattet, engelsksproget folder om DHs partnerskabsstrategi til nuværende og kommende partnere i syd samt øge nyhedsformidlingen til miniprogrammets brugere.
- *Uddannelse:* Styrkelse af igangværende samarbejde indenfor miniprogrammet forudsætter, at projekttekniske færdigheder og især samarbejdskapaciteten øges hos

miniprogrammets brugere. DH vil yde støtte til særlige partnerskabsaktiviteter, hvor både danske handicaporganisationer og partnere udvikler kapacitet til at planlægge og gennemføre langsigtet, ressourcebevidst - og så vidt muligt ligeværdigt - samarbejde. Desuden vil DH afholde temamøder samt workshops om partnerskab for de ulandsaktive medlemsorganisationer og partnere, afhængig af interesse.

- *Debat og fælles læring:* Forbedring af igangværende samarbejde forudsætter, at miniprogrammets brugere debatterer partnerskabstilgangen, danner egne holdninger og aktivt bidrager til den konkrete udvikling af partnerskaber inden for miniprogrammet. DH vil arbejde for dette ved at styrke de eksisterende debatfora i Danmark, især de fire landegrupper for ulandsaktive organisationer med partnere i Indien, Nepal, Ghana og Uganda. Yderligere vil DH etablere debatfora for partnere i minimum tre samarbejdslande. Desuden vil DH støtte partnerskabsaktiviteter, hvor partnere i fællesskab kan tilegne sig ny og nyttig viden samt udveksle erfaringer. Dette vil give mulighed for fælles læring. Fælles læring opstår, når forskellige metoder og tilgange sammenlignes og drøftes i relation til konkret samarbejde.
- *Faglig og økonomisk støtte:* DH vil i det omfang, at det er muligt og strategisk hensigtsmæssigt, yde den faglige og økonomiske støtte, som de ulandsaktive medlemsorganisationer har behov for i forbindelse med projektarbejde. Der vil blive reserveret økonomiske ressourcer i miniprogrammet til partnerskabsaktiviteter, og konkrete forslag til samarbejdsfremmende initiativer vil blive udarbejdet og stillet til rådighed for brugere af miniprogrammet.

3: Samarbejde indenfor Miniprogrammet

Støtte fra miniprogrammet forudsætter, at en dansk handicaporganisation samarbejder med mindst en organisation af handicappede og/eller pårørende omkring en eller flere aktiviteter i et af de ti samarbejdslande.

Hidtil har dette samarbejde primært været begrænset til projektsamarbejde, hvor DHs medlemsorganisationer har ydet finansiel og faglig handicapspecifik støtte. Kortvarige projekter har afløst hinanden, og parterne har sjældent drøftet, hvordan organisationen i syd på længere sigt kan udvikle sig til en uafhængig og driftig handicaporganisation. Mange organisationer i syd har på denne måde udviklet især økonomisk afhængighed af den danske partner.

Desuden har samarbejdet ofte været domineret af de danske handicaporganisationer, da disse har haft kontakten til DH/Danida og det økonomiske ansvar overfor DH. Med afsæt i foreliggende kontraktforlæg er der primært blevet fokuseret på, at partnere i syd har opfyldt deres rapporterings- og regnskabsforpligtelser. Det har været tids- og arbejdskrævende og betydet et stærkt fokus på resultater. Udveksling af ikke-projektrelaterede nyheder og informationer er blevet nedprioriteret, og regelmæssige drøftelser af visioner og samarbejdsform er ikke nået.

DH og partnere tilknyttet miniprogrammet ønsker at ændre dette. Igangværende projektsamarbejde mellem danske handicaporganisationer og deres partnere skal gradvist udvikles til langsigtede og bredt orienterede partnerskaber, karakteriseret ved ligeværdigt samarbejde og et afbalanceret fokus på både resultater og samarbejdsproces. Udviklingen af partnerskaber forudsætter, at parterne har et grundlæggende kendskab til hinanden samt en vis samarbejdserfaring. DH vil derfor først og fremmest koncentrere sig om at udvikle allerede velfungerende og ressourcestærke samarbejdsforhold, hvor de danske handicaporganisationer og deres partnere allerede har etableret et sundt grundlag for partnerskaber.

3.1: Partnerskab – en særlig samarbejdsform

Partnerskab defineres på mange måder og bruges i daglig tale om vidt forskellige samarbejdsrelationer. DH arbejder i denne strategi med en definition baseret på gældende holdninger blandt de ulandsaktive medlemsorganisationer, deres partnere og DH selv. Partnerskaber drejer sig her om samarbejde mellem organisationer af handicappede - og kun i særlige tilfælde andre aktører.

DH betragter partnerskab som en ideel form for samarbejde. Partnerskab er således både et mål og en vision for, hvordan samarbejdet mellem danske handicaporganisationer og organisationer i syd skal udvikle sig under miniprogrammet. DH forstår et partnerskab som:

”...et frivilligt, langvarigt, ligeværdigt og gensidigt gavnende samarbejde mellem handicaporganisationer, der har fælles visioner og respekterer hinanden...”

Et partnerskab udvikles almindeligvis med udgangspunkt i kortvarigt og begrænset projektsamarbejde. Projektsamarbejdet giver parterne mulighed for at lære hinanden at kende og udvikle den gensidige forståelse og erfaring, som er nødvendig for et partnerskab.

Et partnerskab er karakteriseret ved:

- *fælles visioner:* Parterne har en fælles forståelse af langsigtede mål for samarbejdet. Visionerne er defineret i fællesskab og drøftes regelmæssigt i forbindelse med fælles vurderinger af samarbejdet.
- *klar arbejds- og ansvarsfordeling:* I et partnerskab er der indgået en samarbejdsaftale mellem parterne, der beskriver parternes ansvar og forpligtelser overfor hinanden inden for centrale områder af samarbejdet. Ansvar og forpligtelser er typisk forhandlet i forbindelse med en partnerskabsworkshop.
- *tæt dialog:* I et partnerskab er der åben, regelmæssig og klar kommunikation mellem parterne, typisk med udgangspunkt i en samarbejdsaftale omkring kommunikation.. Dialogen er kendetegnet ved at begge parter deltager og så vidt muligt bidrager med information, viden og erfaringer af relevans for partnerskabet.
- *gensidig respekt:* I et partnerskab er der grundlæggende forskelle i f.eks. værdier og udgangspunkt mellem parterne. Disse er kendt af begge/alle parter og respekteres så vidt muligt i samarbejdet. Centrale forskelle mellem parterne vil almindeligvis være kortlagt og drøftet i fællesskab.

- *fælles læring*: I et partnerskab arbejder parterne sammen for at støtte hinanden og lære af de erfaringer og metoder, som hver part besidder. Fælles mål vil typisk blive justeret i takt med, at erfaringer udveksles og nye samarbejdserfaringer høstes.
- *Gennemsigtighed*: I et partnerskab er beslutningsprocesser så vidt muligt fælles, åbne og forståelige for alle parter. På områder og i situationer, hvor dette ikke er muligt/tillades af Danida, tages beslutningerne med udgangspunkt i en fælles aftale/kontrakt mellem parterne.

3.2: Samarbejdsflader i et partnerskab

I et partnerskab er *samarbejdet bredt, dybt og langvarigt*. Der arbejdes tæt, helhedsorienteret og med udgangspunkt i fælles visioner omkring flere aspekter af især sydpartnerens organisatoriske liv og udvikling, f.eks. ledelsesstruktur og stil, vedtægter, ligestilling og fundraising. Inden for miniprogrammet ydes der især støtte til kapacitetsopbygning, der kan sikre, at partnerorganisationen i syd udvikler kapacitet til selvstændigt at planlægge og gennemføre egne aktiviteter uafhængigt af den danske handicaporganisation. Samtidig prioriteres opbygning af demokratisk organisationsstruktur og kultur. Målet er at udvikle stærke og uafhængige organisationer af handicappede i syd, hvor alle marginaliserede grupper deltager og har indflydelse.

Styrke og uafhængighed er tæt knyttet til økonomiske ressourcer. Inden for partnerskaber er der derfor et skærpet fokus på, hvordan fælles ressourcer udnyttes omkostningseffektivt, og hvordan økonomisk bæredygtighed i syd sikres. Sydpartnerens økonomiske uafhængighed er central fra partnerskabets begyndelse og drøftes løbende mellem parterne. Det er afgørende, at den danske handicaporganisation ikke forbeholder sig ret til at være eneste samarbejdspartner, men i stedet samarbejder med andre partnere og donorer og medvirker til at iværksætte initiativer, der kan fremme sydpartnerens økonomiske uafhængighed, f.eks. gradvis nedtrapning af støtte kombineret med særlige fundraisingsinitiativer.

3.4: Udvikling af partnerskaber

Der findes ikke én, men flere rigtige tilgange til at udvikle og vedligeholde partnerskaber. Partnerskaber indenfor miniprogrammet skal formes med udgangspunkt i de ressourcer, som brugerne besidder og vil derfor udvikles forskelligt. Nogle organisationer råder over omfattende, menneskelige og økonomiske ressourcer, mens andre organisationer udelukkende har adgang til få og meget specifikke ressourcer. Alene DHs medlemsorganisationer har vidt forskellige forudsætninger for at udvikle partnerskaber med partnere i syd. Forskellene omfatter:

- *Medlemsgrundlag* DH har medlemsorganisationer med op til 60.000 medlemmer, som f.eks. Gigtforeningen, og medlemsorganisationer, der er ganske små, som f.eks. Foreningen for Stammere i Danmark, der har 600 medlemmer. Medlemsgrundlaget har stor betydning for økonomiske og menneskelige ressourcer i foreningerne.

- *Historie:* DH organiserer gamle organisationer med en lang historie, der rækker tilbage til begyndelsen af det 20. århundrede. Her kan nævnes Danske Døves Landsforbund, Dansk Blindesamfund og Dansk Handicap Forbund. Samtidig har DH meget unge medlemsorganisationer, som f.eks. Foreningen af Danske Døvblinde.
- *Økonomiske og menneskelige ressourcer:* Blandt medlemsorganisationerne er der også store forskelle på ressourcer. DH har ressourcestærke medlemmer, som f.eks. Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede og Dansk Blindesamfund, hvor lønnet personale varetager en stor del af ulandsarbejdet, og hvor en betydelig formue garanterer driften af et større sekretariat. Desuden har DH medlemmer uden større sekretariat og udelukkende frivillige til at varetage ulandsarbejdet, f.eks. Dansk Landsforening for Laryngectomerede og Foreningen for Stammere.
- *Organisationstype:* Blandt DHs medlemmer findes organisationer af udelukkende voksne handicappede, som f.eks. Dansk Blindesamfund, og foreninger af primært forældre til handicappede, som f.eks. Landsforeningen Autisme og Landsforeningen LEV. Hertil kommer organisationer, hvor mennesker med handicap, professionelle, pårørende og interesserede samarbejder, som i f.eks. Muskelsvindfonden og Gigtforeningen.

Disse forskelle medvirker til, at DH lægger stor vægt på fleksibilitet inden for miniprogrammet. Det er afgørende, at der er plads til forskellighed, og at udmøntningen af partnerskabsstrategien så vidt muligt tilpasses medlemsorganisationernes varierende udgangspunkt. Udviklingen af partnerskaber skal foregå i det omfang og tempo, som de ulandsaktive medlemsorganisationer og deres partnere finder rimeligt.

Samtidig prioriterer DH en generel opbygning og styrkelse af kapacitet hos alle brugere af miniprogrammet. Det vil sikre en vis udjævning af de største forskelle med hensyn til menneskelige ressourcer over tid. DH vil især arbejde for at fremmedsprog, ulandserfaring, projektekniske færdigheder og samarbejdskapacitet udvikles hos medlemsorganisationernes ulandsfrivillige og ansatte samt deres partnere. Det kan f.eks. indebære, at DH sammen med en medlemsorganisation udarbejder en plan for, hvordan foreningen tilegner sig de nødvendige kompetencer og eventuelt finansierer et eller flere kurser. Det forventes dog, at de ulandsaktive medlemsorganisationer tager et naturligt medansvar for kapacitetsopbygningen og dermed kvaliteten af ulandsarbejdet indenfor miniprogrammet. De ulandsaktive medlemsorganisationer opfordres til at prioritere, at grundlæggende færdigheder, som f.eks. engelskkundskaber, hos ulandsfrivillige og ansatte er i orden og vedligeholdes.

Desuden vil DH arbejde for, at igangværende samarbejde indenfor miniprogrammet i stigende omfang formidles til alle medlemmer af DH. Det vil formodentligt øge den politiske opbakning til ulandsarbejdet generelt - og sparringsmulighederne i egen forening for de ulandsaktive i særdeleshed. De ulandsaktive medlemsorganisationer opfordres til at udnytte dette og så vidt muligt forme ulandsgrupper eller udvalg.

4: Samarbejdspartnere

Miniprogrammet støtter samarbejde mellem DHs medlemsorganisationer og demokratisk indstillede organisationer i syd. Demokratisk indstillede organisationer er foreninger med en bestyrelse, demokratiske vedtægter, strategier og handlingsplaner. Foreningernes indstilling til samarbejde skal være positiv, og der skal være opbakning til at arbejde ligeværdigt omkring demokratiske tiltag som f.eks. øget inddragelse af særligt marginaliserede grupper som kvinder, børn og unge i det organisatoriske arbejde. I det omfang det er muligt, vil DH prioritere, at partnerskaber udvikles med organisationer, der arbejder målrettet for miniprogrammets primære målgruppe - særligt marginaliserede handicappede.

DHs medlemsorganisationer vælger selv deres samarbejdspartnere med afsæt i egne interesser og værdier. Partnere i syd udgør derfor en bred vifte af organisationstyper, der tydeligt afspejler gældende interesseforskelle blandt DHs medlemsorganisationer. De danske handicaporganisationer samarbejder med enkelthandicapgrupper, forældreforeninger, tværgående handicaporganiseringer, kvinde- og ungdomsfløje i syd. DH betragter denne bredde blandt samarbejdspartnere i syd som positiv og vil arbejde for at bevare den inden for fremtidige partnerskaber. Muligheden for selv at vælge partner med udgangspunkt i egne værdier sikrer betydelig motivation hos de danske handicaporganisationer. I situationer, hvor det er vanskeligt for den danske handicaporganisation at finde en passende samarbejdspartner, yder DH den nødvendige faglige støtte, f.eks. gennem udsendelse af en udviklingsarbejder. Ofte vil årsagen være, at den ønskede samarbejdsorganisation ikke findes i det foretrukne samarbejdsland, men først skal etableres. DH er i denne sammenhæng særligt opmærksom på, at samarbejdspartnere skal matche hinanden og besidde den fornødne kapacitet til - efter en indledende fase med støtte fra DH - selv at styre samarbejdet.

Samtidig forudsætter DH, at de danske handicaporganisationer vælger partnere med afsæt i miniprogrammets landestrategier samt i tæt dialog med relevante aktører i det pågældende samarbejdsland. DH mener, at bæredygtig udvikling forudsætter grundlæggende hensyn til lokale forhold i de enkelte samarbejdslande samt et nært samspil med indflydelsesrige nationale og internationale aktører

Etablering af partnerskaber skal således ske med udgangspunkt i en afvejning af egne og lokale interesser.

5: Udviklingsarbejdere i et partnerskab

Under DHs personelprogram sendes der udviklingsarbejdere fra Danmark ud til partnerorganisationer i syd gennem længere og kortere tid. Udsendelsen har tre formål:

- at yde faglig støtte til organisationer med særlige behov,
- at øge den fælles læring gennem udveksling af erfaringer mellem handicaporganisationer i syd og nord
- at øge kendskabet til handicappedes livsvilkår i syd blandt danskere generelt og danske handicappede i særdeleshed.

Før en udviklingsarbejder sendes ud, bør udviklingen af et partnerskab være igangsat og en samarbejdsaftale mellem de involverede organisationer være udarbejdet. Er der betydelige problemer i samarbejdsforholdet, skal parterne som et minimum være enige om, hvad problemet består i, samt hvordan udviklingsarbejderen kan bidrage til en løsning af dette.

Udsendelse af en udviklingsarbejder skal være en fælles beslutning. Begge parter skal bage afgangelsen op og være indstillet på at prioritere de nødvendige ressourcer. Som regel fungerer en udsendelse bedst, når det er sydpartneren, der identificerer et særligt behov og formulerer, hvordan en udviklingsarbejder kan bidrage til en løsning.

Udviklingsarbejdere skal vælges af begge parter med udgangspunkt i de opgaver, som skal løses. Personen skal kunne yde betydelige bidrag til løsningen af de aftalte opgaver og desuden være indstillet på at arbejde inden for et samarbejde med delt ledelse. Det kræver modenhed og gode samarbejdsevner samt et bredt kendskab til handicapverdenen og lokale forhold. DH tilbyder et forberedelseskursus, men forventer samtidig at udviklingsarbejderen selv sætter sig ind i relevante forhold før udsendelsen - især DHs landestrategi for det pågældende land og de særlige problemstillinger, der knytter sig til den handicapgruppe, der skal samarbejdes med.

Det skal så vidt muligt prioriteres, at udviklingsarbejderen besøger partnerorganisationen sammen med den danske handicaporganisation inden opholdet. Det vil give mulighed for, at parterne kan lære hinanden at kende og i fællesskab drøfte både konkrete opgaver og samarbejdet i bred forstand. Er dette ikke muligt, bør partnerorganisationen, den danske handicaporganisation, DH og udviklingsarbejderen mødes i Danmark før udsendelsen.

Samarbejdsaftale mellem udviklingsarbejderen, partnerorganisationen og den danske handicaporganisation: Når en udviklingsarbejder sendes ud, er der en række forhold omkring det løbende samarbejde mellem udviklingsarbejderen, partnerorganisationen og den danske handicaporganisation, som bør drøftes, f.eks. parternes forventninger til samarbejdet og udviklingsarbejderens indplacering i partnerorganisationen. DH opfordrer parterne til i fællesskab at udarbejde en mindre samarbejdsaftale, som tager højde for de områder, der ikke er beskrevet i kontrakt og jobbeskrivelse.

I denne aftale bør parternes udgangspunkt og forventninger samt særlige aftaler omkring kommunikation og eventuelle konflikter beskrives.

En samarbejdsaftale er desuden et glimrende udgangspunkt for regelmæssige og fælles vurderinger af samarbejdet mellem alle parter. DH anbefaler, at udviklingsarbejderen og partnerorganisationen mødes regelmæssigt og - med udgangspunkt i en fast dagsorden - drøfter samarbejdet.

Evaluerings af udsendelsen af udviklingsarbejderen: Når udviklingsarbejderens kontrakt udløber, skal opholdet og samarbejdet evalueres af alle parter i fællesskab. Samarbejdsaftalen kan også her danne udgangspunkt for overvejelser. Det bør prioriteres, at evalueringen foregår som en ligeværdig dialog mellem alle parter og på en sådan måde, at alle har mu-

lighed for at få indblik i, hvordan de øvrige parter har oplevet samarbejdet. Det forudsætter, at man mødes og/eller udnytter Internettets muligheder for dialog. De fælles erfaringer skal så vidt muligt deles med andre ulandsaktive medlemsorganisationer og udviklingsarbejdere, f.eks. ved et landegruppemøde, fyraftensmøde eller temamøde.

6: *Ressourcer*

DH vil under Miniprogram 3, 2004-2008, afsætte ressourcer til ovennævnte indsatser. Det vil blive prioriteret at yde faglig og økonomisk støtte til især partnerskabsaktiviteter og grundlæggende kapacitetsopbygning af miniprogrammets brugere.

7: *Opfølgning*

DH vil i samarbejde med miniprogrammets brugere følge op på partnerskabsstrategien. Det vil ske første gang i løbet af 2006.